

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De SS. Fructuoso Episcopo, Augurio & Eulogio Diaconis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

secrante, in templo satis exiguo & ignobili D. Apollinaris in classe illum confil-
ruit. Vbi maiores quotidie progressus in via Domini faciens, eniuit vel eo mari-
mè prodigio, cum mādauit Cæsar Bythimnium, vrbis Rauennæ iudicem, maich-
tis reum capite multari: Bassiani enim precibus apud Deum factum est, vt carni-
ce ictum in ceruicem Bythimnij intendente, ex eius manibus securis, non semel
modò, verum bis aut ter, desiluerit. Quamobrèm territus Præses, saluum abire
Bythimnium atque integrum voluit. Tandem verò Bassianus ab Exuperantio Ra-
uennatū Archiepiscopo, siue ab hoc Vrso vt alij arbitrantur, Laudis Pompeiæ Epi-
scopus factus, quartodecimo Calendas Februarij ad Christum migravit.

VITA BEATISSIMORVM MARTYRVVM
FRVCTVOSI EPISCOPI ECCLESIAE TAR RACONENSIS,

& Augurij, & Eulogij diaconorum, per Aurelium Prudentium
virum consularem conscripta. Habetur in
eius Peristephano.

ELIX Tarraco, Fructuose, vestris
Attollit caput ignibus coruscum,
Leuitis geminis procul relucens.
Hispanos Deus adspicit benignus,
Arcem quandoquidem potens Iberam
Trino martyre Trinitas coronat.

Ardens Augurius capessit æthram:
Nec non Eulogius simul supernum
Christi lucidus ad sedile tendit.
Dux & præuius, & magister illis
Ad tantum decus, ex Episcopali
Clarus nomine Fructuosus ibat.
Accitus quia Præsidis repente
Iussu, venerat ad forum sacerdos
Leuitis comitantibus duobus.
Inde ad carceream viros catenam
Pastus sanguine carnifex trahebat:
Gaudet currere Fructuosus vltro.
Ac nè quis socios timor feriret,
Præceptor vehemens eundo firmat,
Incenditque fidem calore Christi:
Mecum state viri, vocat cruentus
Ad pœnam coluber, Dei ministros:
Nec mors terreat, est parata palma.
Carcer Christicolis gradus coronæ est,
Carcer prouehit ad superna cæli,
Carcer conciliat Deum beatis.
His dictis, ad eunt specum reorum,
Exercent ibi mysticum lauacrum,
Et purgamen aquæ stupent tenebræ.
Sex hic continuis latent diebus,
Tandem stant trucis ad tribunal hostis,
Fratres tergeminos tremunt, catastæ.
Iudex Aemilianus immincebat,
Atrox, turbidus, insolens, profanus,
Aras dæmonicas coli iubebat.
Tu, qui doctor, ait, seris nouellum
Commenti genus, vt leues puellæ
Lucos destituant, Iouem relinquunt,
Damnes, si sapias, anile dogma.
Iussum est Cæsaris ore Gallieni:
Quod Princeps colit, vt colamus omnes.

Ianuarij
Sanctorū
patria.

S. Fructuo-
sus cum so-
cijs sistitur
Iudici &
carceri in-
cluditur.

In carcere
multos ba-
ptizat.

SURIUS

ober
Nobis

RVIII

5

DE FRUCTIVO SO EPISCOPO ET SOCIIS EIVS.

21

Hæc fanti placidus refert sacerdos,
 Aeternum colo Principem, dierum
 Factorem, Dominumque Gallieni;
 Et Christum Patre profatum perenni;
 Cuius sum famulus, gregisque pastor.
 Subridens ait ille, iam fuisti.
 Nec differt furor, aut refrenat iram,
 Sæuis destinat ignibus cremandos;
 Exultant, prohibentque flere vulgum;
 Quosdam de populo videt sacerdos
 Libandum sibi poculum offerentes;
 Ieiunamus, ait recuso potum.
 Nondum nona diem resignat hora:
 Nunquam conuiolabo ius dicatum,
 Nec mors ipsa meum sacrum resoluet.
 Sic Christus sitiens crucis sub hora
 Oblatum sibi poculum recusans,
 Nec libare volens, sitim peregit.
 Intran̄t interea locum rotunda
 Conclufum cauea: madens ferarum
 Multo sanguine quem furor frequentat;
 Cum spectacula perstrepunt cruenta,
 Ac vilis gladiator ense duro
 Percussus cadit, & fremit voluptas.
 Hic flam̄ m̄ante pyra, niger minister
 Ardens supplicium parare iustus,
 Construxit facibus rogam̄ supremis.
 Qui cum corpora concremanda soluit,
 Feruentes animas amore lucis
 Fracto carceris expediret antro.
 Certant officijs pij sodales:
 Plantis calcamenta dissolutis,
 Pronus detrahere studebat vnus:
 Sed sanctus vetat ora Fructuosus
 Inclinata premi, facessite, inquit;
 Nè nostram grauet obsequela mortem.
 At quin ipse meos pedes resoluam,
 Nè vestigia præpedita vincis
 Tardis gressibus irruant in ignem.
 Cur lamenta rigant genas mandentes?
 Cur vestri memor vt siem rogatis?
 Cunctis pro populis rogabo Christum.
 Vix hæc ediderat, relaxat ipse
 Indumenta pedum: velut Moyses.
 Quondam fecerat ad rubum propinquans;
 Non calcare sacram cremationem;
 Aut ad stare Deo prius licebat,
 Quam vestigia pura figerentur:
 Stabat calce mero, resultat ecce
 Cælo spiritus, & serit loquelam,
 Quæ cunctos tremefecit audientes.
 Non est, credite, pœna, quam videtis,
 Quæ puncto tenui citata transit:
 Nec vitam rapit illa, sed reformat:
 Felices animæ: quibus per ignem
 Celsa scandere contigit Tonantis:
 Quas olim fugiet perennis ignis
 Hæc inter rapidis focos crepantes

Non vult
 sacrificari
 idolis.

Recusat
 soluere se:
 Iunium.

Matth. 27.
 Ioan. 19.

Sancti mar
 tyres ducit
 tur ad ro
 gum, exu
 rendi.

Exod. 5.

Cælitus ab
 angelo cõ
 stantur.

Intran̄t

SURIUS

qber
uover
RVIII
5

22
Martyres
rogum in-
trant.
crepitan-
tibus

Dan. 3.
si unguis
quibus

*Missis

Anime fan-
ctorum ex
hoc mudo
statim vo-
lant ad cae-
lum.

Ecce quam
se Deo dile-
cta virgini-
tas.

Iubet mar-
tyres suos
cineres vno
in loco si-
mul condit

Nota, pa-
trociniū
sactorum.

IANVARI XIII.

Intrant passibus, & minantur ipsi
Flammaram *trepidantibus caminis
Nexus denique, qui manus retrorsus
In tergum reuocauerant reuinctas,
Intracta cute decidunt adusti.
Non ausa est cohibere poena palmas,
In morem crucis ad Patrem leuandas:
Solut brachia, quae Deum precentur.
Priscorum specimen trium putares:
Quos olim Babilonycum per ignem
Cantantes stupuit tremens tyrannus.
Illis sed pia flamma tum pepercit,
Nondum tempore passionis apto,
Nec mortis decus inchoante Christo.
Hos, cum defugeret vapor ardor,
Orant, vt celer ignis aduolaret,
Et finem daret anxij periculi.
Exorata suos obire tandem
Maestas famulos iubet, caducis
*Missos corporibus, sibi que reddi,
Vidit Praesidis ex domo fatelles
Caelum martyribus patere apertum,
Insignesque viros per astra ferri.
Quin & filiole monens herili
Ostendit sceleris notam paterni,
Caelo viuere, quos forum peremit.
Hac tum virginitas palam videre
Per sudum meruit, patente caelo,
Vt crimen domini domus timeret.
Tum de corporibus sacris fauilla,
Et perfusa mero leguntur ossa,
Quae rapim sibi quisque vindicabat,
Fratrum tantus amor domum referre
Sanctorum cinerum dicata dona,
Aut gestare sinu fidele pignus.
Sed ne reliquias resuscitandas,
Et mox cum Domino simul futuras,
Discretis loca diuidant sepulchris;
Cernuntur niueis stolis amicti,
Mandant restitui, cauoq; claudi
Missim marmore, puluerem sacrandum.
O triplex honos, o triforme culmen,
Quo nostra caput excitatur vrbis,
Cunctis vrbibus eminens Iberis.
Exultare tribus libet patronis:
Quorum praesidio fouemur omnes
Terrarum populi Pyrenearum.
Circumfer chorus ex vtroque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, anicla:
Vestrum psallite ritè Fructuosum.
Laudans Augurium resulter hymnus,
Missis Eulogium modiscoaquans,
Reddamus paribus pares Camcenas.
Hinc aurata sonent in arce tecta,
Blandum litoris extet inde murmur,
Et carmen freta serjata pangant.
Olim tempus erit ruente mundo,
Cum te, Tarraco, Fructuosus acri

Soluet